

Comentariul primei strofe din poezia Testament de Tudor Arghezi

Poezia intitulata Testament deschide volumul de debut (Cuvinte potrivite - 1927) al lui Arghezi si este o "ars poetica" in care se enunta conceptia argheziana asupra artei si asupra menirii poetului.

Strofa propusa spre comentare deschide poezia Testament si ar putea fi comentata pe baza mai multor structuri ale textului:

a) Nivelul ideatic si metaforic:

inca din primele doua versuri, autorul i se adreseaza fiului (si, prin extensie, urmasilor), pentru a le comunica datele esentiale ale "testamentului" sau: mostenirea pe care le-o lasa, aparent neinsemnata, este doar "un nume adunat pe-o carte". Ideea continua in cele doua versuri este ca opera (metafora cartii) a fost realizata printr-un proces trudnic si indelungat ("nume adunaf s.n.), la capatul caruia poetul isi va aduce partea lui de contributie la curgerea ascensionala a generatiilor. Celelalte. sase versuri ar putea fi incadrate in ceea ce Calinescu numea "o viziune: de sus a germinatiei antropologice".

Prima metafora a textului – "seara razvratita" – sugereaza goulurile intunecate ale Increatului existential, adancul temporal in care s-au nascut cei dintai oameni; aparitia "razvratita" a vietii este uriasa forfota universală din ziua cea dintai a omenirii, continuata cu suisul in timp al generatiilor.

Imaginea halucinanta a celor care urca "prin rapi si gropi adanci" (metafore), sugereaza necontenita devenire, curgerea omenetului prin veacuri, care se va sfarsi in mormanele de oseminte.

Viziunea plastica a stramosilor care urca "pe branci" din vagaunile vietii, le confera acestora o maretie tragica (dat fiind rezultatul final).

Poetul si fiul nu sunt decat doua momente ale eternei curgeri a raului omenesc. Integrat acestei legi cosmice, poetul simte apasarea timpului si vede "capatul de vreme" al existentei sale ca faptura. Din aceasta constiinta tragică se naste hotararea de a se salva prin cuvant si de a i se darui Veciei.

b) Lexicul fragmentului pus in discutie este alcătuit din cuvinte simple, aparent necautate, de rezonanta autohtona. Poate ca tocmai aceasta simplitate confera Testamentului maretia coloanelor dorice.

e) La nivel grammatical, substantivele "strabunii" si "batranii" (carora li se adauga, in final, "bunii") sunt insotite de adjectivul posesiv "mei"; poetul isi declara astfel apartenenta la un lant evolutiv care aduce cu el parfumul tare al eternitatii.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

Sintactic, propozitia regenta apare abia in ultimul vers al strofei: ideea poetica strabate astfel un sir de determinari – comparabile cu drumul strabatut de omenire, prin timp, pana la noi.

d) Versificatie:

Poezia Testament este alcataita din cinci strofe; versurile au masura de 11 silabe si rima imperecheata.